

по-на запад, в Калотерската планина. Според скицата от сп. "Светлина" четата достига на запад до Марагидик (Русалиите). Най-вероятно те спират при мандрите около сегашната хижа "Мазалат". Тук те са добре посрещнати и нахранени. От сега нататък четниците намират често убежище при гостоприемните български овчари. През деня четата е около тази мандра. От тук се отделя Ангел Пиперков, понеже родния му Сопот не е далече. Вероятно от тези места се отделя група от 3-4 четника, които Македонски погрешно свързва с брат на Хаджи Димитър – Тодор. Групата стига Средна гора и при връх Крафчил един от четниците умира. След освобождението селяните от с. Аджар (Свежен) свързват името му с това на Хаджи Димитър.

Властите продължават упорито да търсят остатъка от четата. Този ден в Русе пристига Мидхат паша, след което започват екзекуции на заловените четници по най-бърза процедура. Стара планина е кръстосвана от многобройни потери. Хаджи Димитър решава да поведе четата към Агликина поляна, още повече, че Димитър Заралията настоява за това.

На 16/28 юли, умело избягвайки срещи с потерите, четата се движи по билните части на Стара планина на изток. Спира при мандрите на шипченци около връх Чифут (в близост до най-високия връх в района "Исполин"). Това е при Въртополската (Узанска) поляна, където също намира добър прием при овчарите. Тук от четата се откъсва Кръстьо Минков, след скитане предал се в Габрово, а двама ранени са оставени на грижите на овчарите.

На другия ден, 17/29 юли четата продължава пътя на изток. Спира известно време при мандрата в м. Шадраваните. От тук тя се движи, водена от овчаря Теньо Трифонов. По пътя, при една стръмнина, четата изгубва един от своите другари, известен под псевдонима Помак Али. Възможно е това да е Петър Тодоров, убит след това от потерята.

Вечерта четниците приближават пътя Шипка – Габрово. Те заобикалят стражевия пост от северна страна. Непосредствено след това от четата изостава и се изгубва голяма група от 15 четника. Наскоро след връх